

**Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.**

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica šte. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasi lo koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: Upravništvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se
plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIII.

Celovec, 10. oktobra 1914.

Št. 47.

Z bojišč.

Z JUŽNEGA BOJIŠČA.

Srbske vesti, da je bila uničena 40. hon-
vedska divizija, so nov dokaz o bujni srbski
fantaziji. Ta naša divizija se nahaja, o čem-
er so se imeli Srbi že ponovno priliko pre-
pričati, v najboljšem redu v bojni fronti in
se je tako boj pri Višegradu, kakor tudi
bojev tekom zadnjega tedna junaško ude-
leževala.

Potiorek, flem.

Lažniva srbska poročila, da namreč avstro-
ogrška armada rabi eksplozivne krogle.

Dunaj, 2. okt. (Kor.) Kakor doznaje
»Politische Korrespondenz« je avstro-ogrška
vlada naslovila na vlade nevtralnih držav
noto naslednje vsebine:

Časnikarski urad v Nišu je raztrosil
vest, da, kakor poročajo vsa srbska povelj-
ništva, avstro-ogrška armada na vseh fron-
tah rabi eksplozivne krogle. Pri prvih de-
setih streljih strojnih pušk se porablja
vedno eksplozivne krogle in vsi avstro-ogr-
ski vojaki da nosijo s seboj 20 odstotkov
eksplozivnih patron. Avstro-ogrski povelj-
niki da so izdali strogo zapoved, da prepre-
čijo, da bi ta municija ne prišla v srbske
roke. Nadalje so ti poveljniki strogo zapo-
vedali, da se morajo avstro-ogrski mrtveci
in ranjenci preiskovati, če bi ne imeli takih
eksplozivnih krogel še pri sebi.

Avstro-ogrška vlada zavrača te neosno-
vane trditve, ki so samo obrekljiva sumni-
čenja in kategorično protestira proti take-
mu postopanju od srbske strani, ki mu je
smoter, zapeljati javno mnenje.

Lažniva srbska poročila.

Dunaj, 2. okt. (Kor.) Uradno se razgla-
ša: Višje armadno poveljništvo poroča:

Kljub vsem odločnim zmagam v Srbiji
skuša srbsko časopisje vnovič varati jav-
nost s tem, da razglašča poročila o izmišlje-
nih zmagah in pretiravanjem glede upadov

tolp, da bi svoj poraz, o katerem je že sama
prepričana, prikrila.

Na vsa lažniva poročila zunanjega ča-
sopisja glede stanja na balkanskem bojišču
naj bo kratko in jedrnato odgovorjeno, da
imamo osvojene vse postojanke vzhodno od
Drine v svoji posesti in da vedno pridobi-
vamo na prostoru.

Z AVSTRIJSKO-RUSKEGA BOJIŠČA.

Boji v Karpatih.

Budimpešta, 2. okt. (Kor.) Ogrski kores-
pondenčni urad poroča iz Nyiregyhaze:
Glasom nekega poročila, ki ga je poslal
nadžupan komiteta Marmaros, so naše čete
pri Oekörmezö v zmagoviti bitki pregnale
Ruse, ki so vpadli v Marmaros. Sovražnik
se je umaknil v neredu proti meji. V Oekör-
mezö in okolici sta red in promet zopet
vzpostavljena. Naše, v okolici Körösmezö
se nahajajoče čete, so istotako pričele boj z
Rusi, ki bodo v kratkem pregnani.

Dunaj, 5. okt. (Kor.) Uradno se objavlja:
5. oktobra. Operacije na Rusko Poljskem in
v Galiciji napredujejo ugodno. Ramo ob
rami se boreč so vrgli Nemci in avstrijske
čete sovražnika iz Opatova in Klimatova
proti Visli.

V Karpatih so bili Rusi na Užoškem
prelazu popolnoma premagani.

Namestnik šefa generalnega štaba, ge-
neralni major pl. Höfer.

(Klimatov leži severovzhodno od Tar-
nova na Rusko Poljskem, Opatov severno
od Klimatova.)

Z NEMŠKO-RUSKEGA BOJIŠČA.

Rusi na levem krilu premagani.

Königsberg, 4. okt. (Kor.) Namestnik
generalnega poveljstva objavlja sledeče do-
polnilo k zmagi nad Rusi: Rusi so bili v
dvodnevni bitki pri Suvalkiju, dne 1. in 2.
t. m. popolnoma premagani. Nemci so ujeli

3000 vojakov, uplenili 18 topov, med njimi
eno težko baterijo, mnogo strojnih pušk,
vozil in konj.

Z NEMŠKO-JAPONSKEGA BOJIŠČA.

London, 4. okt. (Kor.) Iz Pekinga se po-
roča z dne 2. oktobra:

Angleške čete pod poveljstvom generala
Barnardistona nadaljujejo z veliko energijo
boj proti Kiaučauu. Nemške čete so se uma-
knile v Tsingtao, kojega forti delujejo noč
in dan. Ogenj je namenjen zlasti na japon-
ske pozicije. Nemški vojni aeroplani so po-
novno poizkusili, da bi uničili japonske voj-
ne ladje z bombami. Angleži in Japonci od-
rejajo priprave za odločilni napad proti
Tsingtao.

Z NEMŠKO-FRANCOSKEGA BOJIŠČA.

Francosko uradno poročilo.

Pariz, 5. okt. (Kor.) Včeraj popoldne je
bil izdan sledeči uradni komunike:

V ozemlju okraja Arras je boj v polnem
teku, ne da bi prišlo dosedaj do odločitve.

Med gornjim tekom reke Ancre in Som-
me, kakor tudi med Sommo in Oise boj ni
tako silen.

V okraju Soissons smo napredovali in
zavzeli tamkajšnje sovražne strelne jarke.

Skoro na vsej fronti vlada že poprej ome-
njena bojna tišina.

V Voeuvru, Apremontu in Damasu ob
reki Rupt de Mad smo nekoliko napre-
dovali.

Berolin, 3. okt. (Kor.) Generalni štab
javlja: Veliki vojni stan dne 2. okt. zvečer:

Na zapadnem krilu so bili ponovljeni
obkoljevalni poizkusi Francozov odbiti.

Južno od Roye smo vrgli Francoze iz
njihovih pozicij.

V sredini bojne fronte je ostal položaj
neizpremenjen. V Argonih prodirajoče čete

Podlistek.

Štiri dni med Rusi.

Dunajskemu »Deutsches Volksblattu«
piše njegov dopisnik: Imel sem priliko, go-
voriti z rezervnim kadetom, ki je bil lahko
ranjen štiri dni vojni ujetnik Rusov in ki
ne more prehvaliti, kako človekoljubno de-
lajo Rusi z ranjenci. Kadet je Madžar, iz po-
žonjskega okraja in torej vzvišen nad su-
mom rusofilstva. Povedal mi je sledeče:

Zapleteni smo bili pri Huczvi, na ru-
skem ozemlju, v boj. Pobrli smo naše ra-
njence in jaz, ki sem bil edini lahko ranjen,
sem dobil ukaz, da popeljem transport,
kakih 30 ranjencev do bližnje sanitetne po-
staje. Tam je bilo že več ranjencev, avstrij-
skih in ruskih, ki so jih oskrbeli naši sani-
teti. Štirinajst ruskih ujetnikov, med njimi
en major in neki drugi oficir, so bili odpe-
ljani v vas. Naenkrat so začeli nad našimi
glavami pokati šrapneli. Saniteta je težko
ranjene vojake odnesla v bližnje hiše; neka-
teri ranjenci so se poskrili pod vozove, da
bi se obvarovali šrapnelov. Vsi smo bili
ogorčeni na Ruse, da bombardirajo kraj,
kjer visi na mnogih hišah zastava Rdečega
križa.

A stvar se je hitro pojasnila. Po vasi je
jezdil oddelek naše kavalerije. Rusi so s
svojo artiljerijo obstreljevali našo kavale-
rijo in nadaljevali s streljanjem, tudi ko je
kavalerija jezdila skoz vas, v kateri je bila
postaja Rdečega križa. V vasi ni bilo nič
drugih naših vojakov. Ne vem, na čigav
ukaz je bil nato izpuščen ruski major s pro-
šnjo, naj povzroči, da preneha streljanje na
vas. Major je odšel in kmalu potem je pre-
nehalo streljanje.

Prišla pa je ruska kavalerija ter infan-
terija in ruska sanitetna kolona. V vasi so
Rusi pustili sanitetno kolono in nekaj in-
fanterije, drugi Rusi so odšli. Zapovednik
ruskega oddelka je dal predse pripeljati
ujetih 14 Rusov in je začel nanj kričati. Vo-
jak je bil tako prestrašen, da ni mogel od-
govoriti. Oficir je naenkrat poklical dva
druga vojaka in je dal enega ustreliti. Kaj
je bil vzrok, ni znano.

Ostali ujetniki so se razšli in nihče se
ni več brigal zanje. Rusi so nato preiskali
naše ambulančne vozove. Na kmečkem vozu
je bilo kakih 50 pušk, ki so jih ranjeni vo-
jaki od sebe vrgli in smo jih mi pobrali.
Rusi so vzeli te puške in jih razbili ob zi-
dovih. Našim ranjencem in sanitetnim vo-
jakom ni bil skrivljen niti las; vozov in sa-
nitetnega materijala se Rusi niti dotaknili
niso. Rusi so sami prevzeli skrb za naše ra-
njence in našo saniteto. Hrana je bila zado-

stna; v primeri z nami, dobivajo ruski vo-
jaki dosti manj mesa. Kruh je bil izboren.
Mi smo dobivali točno tisto hrano kakor
Rusi. Čaja je bilo v izobilju. Če se je Rusom
posrečilo dobiti kaj sadja, smo dobili tudi
mi enake porcije. Mogoče je, da se z našimi
vojaki, ki so prišli v ruske roke ne postopa
enako, ampak pač po tem, kakršnega ple-
mena so Rusi. To pa je dejstvo, da so bili
Rusi, med katerimi smo mi živeli štiri dni,
izredno dobri in kordijalni. Tudi naši sani-
tetni vojaki so pozorni in požrtvovalni pri
oskrbi ranjencev, a postopanje ruske sani-
tete je bilo tako nežno in dobro, da smo
imeli vtisk, kakor da strežejo ranjencem
usmiljene ženske. Ruska saniteta je bila v
izobilju preskrbljena z vsem potrebnim.

Začudil sem se, ko je eden ruskih ofi-
cirjev začel z madžarskim ranjencem go-
voriti v madžarskem jeziku. Oficir je od-
krito povedal, da se je naučil madžarskega
jezika iz službenih ozirov. Četrty dan so se
zgodili v obližju boji. Ruska sanitetna ko-
lona je že jutraj zapustila vas. Nam so
Rusi rekli: Kdor more marširati, naj gre z
nami! Seveda ni nobeden naših rekel, da
more marširati, in Rusi niso utegnili nas
preiskati. Kmalu nato so odšli tudi vojaki
ruske infanterije, ne da bi nas nadlegovali.
Opoldne so naši prišli v vas in so nas odpra-
vili na bližnjo železniško postajo.

so izvojevale v napredovanju proti jugu izdatne uspehe.

Vzhodno od Moze so poizkusili Francozi iz Toula energične nočne izpade, ki so bili odbiti s težkimi izgubami za njihove čete.

Pred Antwerpnom smo vzeli včeraj popoldne z naskokom forta Wawre in St. Catherine in deruto Dorpeweldt z vmesnimi utrdbami. Fort Weilheim je obkoljen. Zapadno naprej porinjena važna lopatična točka Termonde se nahaja v naši posesti.

Na vzhodnem bojišču se menda pripravlja prodiranje ruskih sil preko Njeme na proti guberniji Suvalki.

Dogodki iz vojne.

O slovenskih junakih iz Spod. Štajerskega.

Iz pisma nekega nadporočnika skadrskega bataljona, ki je naslovljen na svoje drage v domovini z južnega bojišča z dne 16. septemb., povzamemo sledeče: Predvčeraj še pred nočjo je bil za moj bataljon velik dan, zato mi je mogoče pisati sredi bojnega gromenja. Vsekako se bom dalje pečal z lepim činom našega celjskega bataljona in ponos vseh Štajercev je, da so njihovi sinovi junaki. — Pisal sem o zadnji zmagi, pri tej ni bil eden, ampak pet topov je bilo zaplenjenih; moj bataljon je zaplenil 24 zabojev šrapnelov, nešteto množino municije za puške in stote pušk. Mnenje, da je moč sovražnika tukaj že zlomljena, se ni potrdila. Počitek po velikih činih naših vrlih vojakov je izostal, ker sovražnik je hitro zbral vse svoje sile, da bi še enkrat poizkusil z obupnim zoperstavljanjem. Borili smo se tri dni in dobivali postojanko za postojanko, vsako je bilo treba zavzeti in gromenje topov so prevpili naši vrli vojakovi s hura-klici. — Upamo, da bomo kmalu prav kmalu uničili najboljšo srbsko armado, ki so jo dozdej postavili. To zavest ima vsak izmed naših junakov. Torej k našemu junaškemu činu, ki ga smem tako imenovati, ker je bil od vse tukajšnje armade kot tak pripoznan. Mi smo bili od svoje brigade ločeni in drugod uporabljeni in smo po uspehu pri ... ostali zopet en dan v sovražnem ognju, pa brezdelno (rezerva). Na našem levem boku se je sovražnik držal trdno. Njegov hud ogenj je hudo nagajal levemu brigadnemu boku in ta zato ni mogel naprej. Moj major je takoj pregledal položaj in predlagal, da vržemo sovražnika z našim bataljonom. Pa se mu ni dovolilo. Popoldne je zopet predlagal, zopet nič, le pol kompanije je smelo napasti vrh v svrhu poizvedovanja, pri čemer je bil en vrl nadporočnik mojega bataljona lahko ranjen. Moštvo je dobilo nato povelje »nazaj!« toda štajerski fantje so rekli stotniku, ki je prišel ponje: »Prosimo, da bi smeli ostati«, nato je naš poveljnik major P. prevzel bataljon in naskočil. 800 korakov v polnem teku, smo dospeli s hura-klici, posuti s točo krogel in najgroznejše, sprejeti od pekla nad nami. Sovražniki so pripravili bombe in so jih metali doli iz svoje postojanke in z drevja na naše glave. Pa naš huzarski »štikelc« se je posrečil: naši bajoneti in ogenj v zasledovanju so napravili krvavo kopel, ona stran jarka je bila nepregleden kraj mrtvih. Srbe smo uničili, ki so štel najbrž 1000 mož in so nam pustili dve strojni puški. Dan je bil naš, najbrž eden izmed najlepših v mojem življenju. Plen vojnega materijala, pušk in municije je bil zelo velik. To so storili naši Štajerci 14. septembra proti petim zvečer. Žal je obležalo 31 mrtvih in mnogo ranjenih. Od osem častnikov, ki so sodelovali, je bil eden lahko ranjen, drugi od bombe samo vsled zračnega pritiska vržen nazaj, pri čemer si je izvinil nogo. Danes je krasen dan, da moremo svoje reči sušiti in se malo očediti. Ves teden se vsled pomanjkanja vode nismo umili, dokler nam ljubi Bog ni odprl svojih zatvornic in je dva dni in noči tako lilo, da je celo koža popustila. Drugo noč v dežju, utrujen do smrti in zaspan in nobenega počitka v mokroti, to je bilo najhuje. Toda vse se lahko prebije za cesarja in domovino.

Boj za okop mrtvih.

»Tagespost« je objavila vojno poštno karto nekega v Gradcu dobro poznane častnika oddelka strojne puške z južnega

bojišča, oddano 24. septembra in se glasi: »O boju za okop mrtvih. Položaj: dolg gorski greben, zaseden od naših čet, v sredi vrh, ki veže drug paralelni (spodnji) greben, na njem okop, na drugem grebenu Srbi, razdalja (distanca) od obeh strani do vrha po 500 metrov. Ta vrh zavzame vsak dan drugi. Srbi se kmalu umaknejo našemu hura, pa komaj smo gori na okopu, že strelja sovražna artiljerija s šrapneli, preluknja kritje in pobije ljudi v rovu. Po preteku ur hudega učinkovanja artiljerije se Avstrijci umaknejo iz okopov iz zavzamejo jih Srbi. Zdaj pa strelja po osem artiljerijskih strojnih pušk in artiljerija na okop in prizadeva Srbom velikanske izgube, dokler pač zopet ne bodo od nas vrženi ven. To se ponavlja že več dni. Od Srbov je bila menda za okopi pri umikanju od naših strojnih pušk postreljena cela kolona. Ležijo in gnijejo. Ta vrh je pri nas ravnatoko proslul kakor 203 metrov visok vrh pred Port Arturjem pri Japoncih. Ponoči ponavadi napad, pri čemer šrapneli za hip grozno razsvetlujejo. Ves čas sedijo razuntaga nekateri četaši na drevju blizu naše široko razredčene vrste in postrelijo, kar vidijo. Z oskrbo smo zelo zadovoljni, ker kuhinjske zaboje donajajo do razredčene bojne vrste. Izgube so pri nas velike, pri Srbih pa še večje, pa težave prenašamo radevolje. Vsi avstrijski narodi trdno držijo skupaj, častniki in moštvo so si kakor tovariši. Srčna hvala za pozdrave od doma, ki jih vsako uro dobivamo.«

Hraber čin s francoskega bojišča.

(Poročilo Wolffovega urada.)

Berolin, 3. oktobra.

Zelo važna predigra k zavzetju zaporne utrdbe Camp des Romaines in k prodrenju zaporne utrjene črte Verdun — Toul je bilo razrušenje železniške proge med Verdunom in St. Mihielom, na kateri so Francozi venomer dobivali ojačenja iz Verduna.

Ta drzen čin sta izvedla 2 častnika in 24 pionirjev, ki so se preplazili med sovražnimi stražami zahodno od reke Maas, preplavali široko Maas, izvohali dolgo, nevarno pot preko močvirij (blato) in z vodo napolnjenimi jarki med francoskimi predstražami in spečimi tabori in razdrli železniško progo. Razdrli so tudi podzemsko telegrafsko črto med Verdunom in St. Mihielom. Vsi, ki so se vrnili, so dobili red železnega križca. — Sledeče poročilo je od enega izmed poročnikov, ki sta se udeležila tega drznega čina:

»Noč je bila popolnoma temna. Silen dež in tuleč veter sta prikrivala naše gibanje. Ko smo se podali na pot, smo vedeli le za postojanke sovražnih čet tostran reke Maas, ne pa za te na oni strani. Lego dotičnih železniških prog in tistih osem mest, kjer naj bi se naši eksplozivni naboji razleteli, smo spoznali le po karti. V primeri s poznejšimi je bil prvi del našega pota lahek. Preplaziti se nam je bilo treba le skozi črto francoskih utrd in prekoračiti kanal tostran reke Maas, ki je bil močno zastražen. Posrečilo se nam je, uničiti francosko stražo pri nekem mostu, ne da bi jo bili alarmirali, potem pa naprej preko močvirnatno nižino, ki je bila prepletena z jarki.

Do kosti smo bili premočeni, pokriti z blatom in premraženi, da so nam zobje šklepetali, ko smo dospeli do obrežja Maase. Reka je kakih 50 metrov široka. Odložil sem sabljo in skusil kot prvi preplavati reko, pa je bilo tako težavno, da sem se vrnil. Nato sem zapovedal svojim ljudem, da sezujejo čevlje in karmogoče odložijo. Eksplozivne nabojne smo si navezali na tilnik (šijnjak), netila pa smo vtaknili pod kape. Težko je bilo najti primeren kraj za izstop, ker je bilo obrežje močvirnato. Končno se nam je posrečilo, da smo dosegli breg skozi močno, ostro bičevje. Šli smo naprej in gazili vedno do kolen, pogostoma še globlje, v blatu in vodi. Končno smo dospeli na mesto, ki smo je hoteli razdreti. Položili smo eksplozivne nabojne in prižgali netila. Potem smo se umaknili, vedno v strahu, da nas iztaknejo čete v sosedni vasi Boncourt ali straže ob mostovih. Konjeniška patrulja, ki je vsled eksplozije postala pozorna, nas je opazila in streljala na nas, pa tokrat nas je rešilo močvirje. Nazaj smo hodili isto pot. Končno smo dosegli val tostran kanala, kjer smo si z revolverjem v roki po-

iskali vozove in konje. V divji vožnji smo dosegli svoj stan. Naslednji večer je krasil nas vseh prsi »železni križec«. Izgubili smo drugega poročnika in enega podčastnika; pri plavanju preko reke Maas sta utonila.«

Junaštvo 27. brambovskega pešpolka.

Podpolkovnik 27. brambovskega pešpolka, g. Brückner, ki je bil na severnem bojišču in se mudi sedaj v Ljubljani do ozdravljenja, je obiskal kranjskega deželnega glavarja, da mu pove, kako junaško se je boril kranjski domobranski pešpolk na severnem bojišču. »Občudovanja vredni kot vojaki in ljudje«, tako se je izrazil o naših Kranjcih. Ko jih je vodil v dežju sovražnih šrapnelov proti sovražnim pozicijam, so izvršili povelja hladnokrvno in točno kakor na vežbališču. Kratko: vedenje naših rojakov pred sovražnikom je bilo sijajno in veličastno. — Hrabrost nepresežna. Ravno tako je vedenje ranjencev na obvezališču. Ni se slišalo niti stoka. Vsi so moško in tiho prenašali bolečine.

Zelo pohvalno je bilo tudi vedenje našega moštva napram gališkemu prebivalstvu. Niti najmanjše pritožbe ni bilo. Občevali so naši junaki z vsakim, Poljakom, Malorusom in tudi židom prijazno in ljubeznivo. Tako so se odlikovali tudi po zgolj človeških in krščanskih svojstvih.

Podpolkovnik Brückner je izrecno poudaril, da izgube našega vrlega brambovskega pešpolka od daleko niso tako velike, kakor se je govorilo. Kljub neusahljivi bojevitosti neprestanemu napadanju sredi sovražnega ognja je še par tisoč neranjenih mož, od izgub pa ogromna množina le tako ranjenih, da jih je mnogo že okrevalo, a drugi so na poti popolnega okrevanja.

Razno iz vojne.

Cesarjev god in armada.

Dunaj, 4. oktobra. (Kor.) Iz vojnega častniškega glavnega stana se uradno poroča:

Armado vrhovno poveljstvo je praznovalo cesarjev god na enostaven in priprost način. Dopoldne so šli vsi v cerkev, popoldne je bil skupen obed, kjer je bil navzoč tudi nadvojvoda Karel Franc Jožef. Armadni vrhovni poveljnik, nadvojvoda Friderik, je prečital brzojavno čestitko armade cesarju in cesarjev odgovor, ki je izzval vsled prisrčnosti veliko navdušenje.

Čestitka, ki jo je naslovil višji poveljnik nadvojvoda Friderik na Nj. Veličanstvo cesarja, se glasi sledeče:

Armada, ki je po milosti Vašega Veličanstva izročena mojemu vodstvu, smatra za dobro znamenje, da ji je dano z navdušenjem in trdno nado, ramo ob rami z zavezniško nemško vojsko na dan godu Vašega Veličanstva, dne 4. oktobra, na severnem bojnem polju pričeti zopet ofenzivo, vsled katere mi vsi upamo, z božjo pomočjo izvajati zmago.

Celokupna avstro - ogrska, na bojnem polju nahajajoča se vojna sila prosi potom moje osebe, da Vaše Veličanstvo blagovoli ob priliki tega slavnostnega dne milostno sprejeti čestitke vseh avstro - ogrskih vojakov, kakor tudi novo zatrdilo, da smo mi vsi, zvesti svoji prisegi, z navdušenjem pripravljeni, toliko v prihodnjih bojih kot sploh vedno, spolniti svojo vojaško dolžnost in za Vaše Veličanstvo, našega preljubljenega vojnega gospodarja, kakor tudi za čast in srečno bodočnost naše lepe domovine žrtvovati kri in življenje.

Odgovor Njegovega Veličanstva se glasi:

Iskrne čestitke, ki mi jih je poslala Vaša c. in kr. Visokost v imenu v vojni se nahajajoče skupne armade, so razveselile moje srce tembolj, ker so prišle v pomembnem trenutku, ko bo treba iti z delom armade zmagoslavne našega zaveznika v boj proti sovražniku. Hvaležna, požrtvovalna domovina gleda na svoje bojujoče se sinove. Bog podeli uspeh našemu orožju kot plačilo za zvesto izpolnjevanje dolžnosti in junaško hrabrost, ki mora izvajati zmago. Vsemogočni naj vodi moje pridne vojake. — Franc Jožef.

Črno-rumeni trak na rokavu ne smejo nositi neupravičene osebe.

Dunaj, 3. oktobra. (Kor.) »Korrespondenz Wilhelm« javlja, da se je opazilo, da

več oseb, ki nimajo nobenega uradnega značaja, nosi neupravičeno črno-rumene trakove. Črno-rumeni trak je po § 31. stran 158., odstavek 4. naredbe ministrstva za deželno obrambo z dne 20. julija 1907 določen kot znamenje za črnovojnike, ki niso povsem vojaško oblačeni. Ta trak je torej treba smatrati kot del vojaške opreme.

Opozarja se torej na to, da oni, ki neupravičeno nosi črno-rumeni trak, stori kaznivo dejanje.

Kolera v Avstriji.

Dunaj, 3. okt. (Kor.) Zdravstveni oddelek ministrstva za notranje zadeve poroča: Dne 3. oktobra je bil konstatiran po en slučaj azijske kolere v Litiji in Idriji na Kranjskem, dalje en slučaj v Brodci na Moravskem in en slučaj v Bjelicih v Šleziji. V Brodci gre za nekega sorodnika nekega s severnega bojišča došlega vojaka, pri katerem pa kljub pojavom boleznih dosedaj kolere bakteriološki potom niso mogli dognati, v vseh ostalih slučajih pa gre za osebe, ki so došle iz Galicije.

Dalje sta bila bakteriološki potom dne 3. oktobra dognana dva slučaja kolere v Gribovu v Galiciji. Oba bolnika sta vojaka.

Dnevne novice in dopisi.

G. župnik Janko Mahrhofer je bil od deželnobrambnega sodišča v Gradcu izpuščen, ker deželnobrambno sodišče v preiskavi ni našlo povoda za nadaljno postopanje zoper gospoda župnika. Minuli torek je bil g. Mahrhofer v Celovcu, nakar se je podal na svojo župnijo.

Izpred deželnobrambn. sodišča. »Straža« piše: Iz Gradca se nam poroča, da so bili izpuščeni še naslednji: dr. Franc Rosina, dr. Vladimir Srnc, uradnik Kejžar in tajnik J. Svet iz Maribora ter v Gradcu zaprti Rušani, in sicer: kaplan Ivan Ilc, nadučitelj J. Lasbaher in hčerka, Alojzij Glaser in gospa, učitelj D. Lesjak, učitelj J. Stani, J. Pogačnik in gospa Bečela. Kot vestni poročevalci prinašamo to veselo vest in upamo, da bodo to lojalno storili tudi uredniki nemških listov. — Poroča se nam tudi, da je g. dr. Rosina hudo zbolel.

Pri izbiranju črnovojnikov je bilo pred komisijo v hotelu Grömmmer v Celovcu od 1. do 4. oktobra od 976 iz okraja Št. Vid 481 potrjenih, in od 516 iz velikovškega okraja 244. Pred komisijo v hotelu »Sandwirt« je bilo dne 1. oktobra od 141 iz okraja Kotje potrjenih 71, dne 2. oktobra od 151 iz šmoharskega okraja 74, dne 3. oktobra od 251 iz špitalskega okraja 141, dne 4. oktobra od 192 iz Zg. Bele in Milštala 92, dne 5. oktobra od 201 iz okrajev Dole—Sovodje 168, dne 6. oktobra od 167 iz Kotič—Greifenburg 156.

Vsled v vojni zadobljenih ran je umrl v bolnišnici nadporočnik 17. pešpolka Friderik Klementshtiz. V vojni je izgubil obe nogi.

Z bojišča se je vrnil g. rezervni kadet dr. Josip Wieser, sodni avskultant v Celovcu. Tri tedne je stal v ognju v sprednjih vrstah; v močvirju je našel skruino. Njegov plašč ima lepo število lukenj, a dr. Wieser je ostal nepoškodovan.

V sbrskem ujetništvu je stotnik Rihard Kleinoscheg od 78. pešpolka, ki je v bojih pri Zvorniku v Srbiji dne 20. m. m. dobil strel v roko in šrapnelov strel v prsi in je pri zavezovanju bil od Srbov ujet.

V ruskem ujetništvu je nadporočnik 17. pešpolka Friderik Kren, ki je dne 31. avgusta dobil strel v pljuča in so ga ranjenega ujeli Rusi. Po poročilih, ki jih je zadnje dni poslal svojem, se razmeroma še dobro počuti in se hitro zdravi.

V 19. seznamu izgub se nahajajo tudi sledeča imena: Praporščak Tomaž Bohrer, p. t. p. 9, Celovčan, ranjen; rez. praporščak Oton Grebenc, bos. herc. pp. 2, ranjen; poročnik Edvard Kavčič, pp. 97., ranjen; rez. poročnik dr. Ivan Likar, pp. 78., ranjen; stotnik Pavel Mathes, p. t. p. 9, ranjen; rezervni poročnik Robert Poltnigg, pl. b. 7, ranjen; podpolkovnik Franc Urban, pp. 97. mrtev; nadporočnik Konrad Wresnig, pp. 78., ranjen, doma iz Maribora.

Proti obrekovanju. Sebastijan Scherer, trgovec s perutnino v Mariboru, Tržaška cesta, je dne 16. septembra t. l. napadel v gostilni Wresnik učitelja Alojzija From iz

Št. Lenarta v Slovenskih goricah z raznimi psovki. G. From je vložil tožbo. Pri obravnavi dne 1. t. m. je Scherer prosil odpustanja, preklical žalitve in obžaloval, se zavezal plačati za Rdeči križ 50 K in vse stroške. Bil je Scherer pred sodiščem ponižen, posebno, ko mu je sodnik raztolmačil, da tega ne more obdolženec zahtevati, da bi vsi zemljani govorili en sam jezik, saj tudi ptiči v gozdu različno pojejo, pa se zaradi tega ne prepirajo.

Ubegel junak. Tržaški ljubljenelec, avijatik Vidmar, je znan tudi v Ljubljani, saj je tu napravil prav zanimivo vožnjo po zraku. Rodom je iz Trsta, njegov oče je bil trd Slovenec in mladi Vidmar je tudi nekaj časa obiskoval slovensko šolo družbe sv. Cirila in Metoda, a je pozneje zašel v italijanstvo. Vidmar je podvržen avstrijski vojaški službi, a namesto da bi bil oblekel vojaško sukno, je pobegnil v Italijo in se v italijanskih listih še hvali.

V novo ustanovljeno češko zasebno (realno) gimnazijo v IV. okraju na Dunaju je vstopilo takoj 50 čeških dijakov v 1. razred. Pouk se je že pričel dne 16. septembra t. l. Ustanovitelj tega učnega zavoda je dr. Doubrava, vpokojeni profesor vojaške akademije na Lipskem. Za veronaučnega profesorja za to prvo češko gimnazijo na Dunaju je bil imenovan P. Fr. Kabelka, svoječasni župnik v Ameriki, ki uživa med svojimi rojaki visok ugled.

Princ Wied vstopil v prusko vojsko. Iz Berolina poročajo: Kakor znano, je bil princ Viljem Wied, preden je zasedel albanski prestol, stotnik pri ulancih. Sedaj je zopet vstopil kot tak v prusko vojsko, da se udeleži vojne.

Sveta vojska.

Strokovna izjava. Neka v Berolinu izdana knjižica, ki poučuje, kako se ohranijo oči zdrave, piše v dobesednem prevodu: »... čezmerno zauživanje alkohola ali nikotina (torej opojne pijače in tobaka!) zelo škodljivo vpliva na očne organe in vedno ponavljanje takih izgredeov kaj lahko povzroči veliko nesrečo...« — Ljubi »kralj« alkohol vendar ni čisto nedolžen; — Marija (= popolni abstinenti), ti si boljše del izbrala...

Cerkvene vesti.

Župnijski izpit od 6. do 8. t. m. delajo gospodje: Braun Janez, mestni kaplan v Beljaku. Czermak Jožef, mestni kaplan pri fari v Celovcu. Domberger Peter, mestni kaplan v Št. Vidu. Esenko Anton, provizor v Apačah. Fellner Karel, kaplan v Stallu. Hödl Leopold, provizor v Sattendorf. Hofstater Janez, administrator v Lind nad Sachsenburgom. Gindele Ferdo, kaplan v Šmarju v L. d. Hermanutz Anton, provizor v Kamering. Müller Albert, kaplan v Beljaku. Mente Konrad, provizor, Kostanje. Stare Ivan, provizor, Slovenski Plajberk. Stich Jožef, kaplan v Železni Kapli. Wulz Jožef, katehet v Št. Vidu ob Gl.

Najnovejša poročila.

MARMAROS SZIGET ZOPET NAŠ. — **OSEM TISOČ MRTVIH RUSOV POKRIVA UZSOŠKI PRELAZ.** — **RUSKA ARMADA NA SEVERU SE VEDNO UMIKA.**

Budimpešta, 6. oktobra. Ogrski brzojavni urad poroča: Uradno se poroča, da so naše čete pri Marmaros-Sziget vpadle Ruse premagale in jih že do Nagy-Bocsko zasledovale. Upravne oblasti bodo že tekom današnjega dneva s svojim delovanjem zopet pričele. Pokopavanje v dvanajstih bojih pri Uzsoku padlih Rusov traja dalje. Dosedaj so naši pokopali 8000 trupel padlih Rusov.

Dunaj, 7. oktobra. Uradno se razglša: Naša ofenziva je tudi včeraj tu in tam v manjših bojih dosegla uspehe.

Neki častnik generalnega štaba, ki se je v drznem poletu vrnil iz Przemysla, poroča, da brani naša bojaželjna posadka trdnjavo z največjo delavnostjo in hrabrostjo. Naši so napravili več izpadov, potisnili sovražno črto nazaj in pripeljali v trdnjavo številne ruske ujetnike. Vsi ruski napadi so

se pod ognjem trdnjavskih topov z velikimi izgubami izjalovili.

V Karpatih in zahodno od prelaza Vysoko ni nobenega sovražnika več.

Pri Marmaros-Szigetu vpadli sovražnik je bil poražen. Mesto je prišlo preteklo noč zopet v našo posest.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, generalni major.

Budimpešta, 7. oktobra. Ogrski brzojavni in dopisni urad poroča iz Ungvara: **O zopetni osvojitvi Siankija, ki se je izvršila dne 5. oktobra, se poroča, da se je neka honvedska divizija, ki je že prej opravila izvrstno delo, tudi v komitatu Ung pri preganjanju sovražnika se zelo izkazala. Sovražnik, ki je v komitatu Ung prekoratil mejo, je štel eno kozaško divizijo in eno in pol pehotne divizije z 20 topovi. Honvedska divizija je premagala sovražnika, ki se je umaknil v smeri proti Samboru. Pri tem so ga naši honvedi zasledovali.**

Vsled naredb velikega župana grofa Gabriela Szatarya je v komitatu Ung mir zopet vpostavljen. Pobegle družine se počasi zopet vračajo.

Berolin, 7. oktobra. Vojni dopisnik »Berliner Tageblatt« poroča: **Rusi, ki so vpadli čez Karpatske prelaze v smeri proti Ungvaru, Munkacsu, so bili uničeni ali vrženi nazaj. Med prebivalstvom vlada zopet mir.**

Pripoveduje se, da se med Rusi v Galiciji opaža živahno umikovalno gibanje, kar pripisujejo pritisku od severa. Razpoloženje je optimistično.

NEMCI ZOPET UJELI 7600 RUSOV. BOJI V GUBERNIJI SUWALKI.

Berolin. Wolffov urad poroča iz glavne-ga stana z dne 7. oktobra:

Napad Rusov v guberniji Suwalki je odbit. Rusi so izgubili 2700 ujetnikov in devet strojnih pušk.

Berolin. Wolffov urad poroča iz glavne-ga stana z dne 7. oktobra:

Na Rusko-Poljskem smo v malih vstajskih bitkah zahodno od Ivangoroda vjeli 4800 ujetnikov.

TAUROGGEN ZAVZET.

Berolin, 7. oktobra. Nemške čete so zasedle Tauroggen.

Tauroggen je mesto v ruski guberniji Kowno ob reki Jura, ki teče v Memel. Oddaljen je 7 km od pruske meje in šteje 5800 prebivalcev.

PRESELITEV SRBSKE VLADE V SKOP-LJE.

Sofijsko »Utro« poroča iz Niša: Srbska vlada, ki se je preselila iz Belgrada v Niš, ko je izbruhnila vojska, se namerava te dni preseliti v Skoplje, kamor so že premestili arhive. V Skoplju in okolici so zaprli iz varnostnih ozirov skoraj vse ugledne Make-donce.

Dunaj, 8. oktobra. Srbska vlada se je preselila v Skoplje.

BOJI NA FRANCOSKEM BODO TEDEN ZA TEDNOM HUIŠI.

Berolin. Wolffov urad poroča iz glavne-ga vojnega stana z dne 7. oktobra ob 10. uri zvečer.

Boji na desnem krilu na Francoskem niso dovedli še do nobene odločitve. Sunki Francozov v Argonih in na severovzhodni fronti pri Verdunu so bili nazaj vrženi.

Genf, 7. oktobra. Zadnje francosko uradno poročilo pravi, da se vrše na zahodnem krilu skrajno ljuti boji, ki so še neodločeni. Na različnih točkah so se morali Francozi umakniti in prepustiti ozemlje sovražniku.

ANGLEŠKE SODBE O VOJSKI.

London. »Daily Telegraph« piše: **Boji na Francoskem bodo brez dvoma teden za tednom huiši. Če se posreči Nemce nazaj čez mejo vreči, bo potem vsaka obkolitev nemogoča. Doživeli bomo boje iz bližine, ki spominjajo na oblegovalne operacije s paralelnimi jarki in utrdbenimi deli z razdaljo komaj 20 metrov narazen. To bo brez dvoma največji in najstrašnejši oddelek cele vojske.**

OBSTRELJEVANJE KOTORJA.

Graški listi poročajo: Francosko vojno brodovje obstreljuje kotorske utrdbe naprej, ne da bi napravilo posebno škodo. O tem poroča »Corriere d'Italia«: Dne 5. t. m. so

obstreljevale tri velike francoske oklopnice v družbi več križark utrdbo Lustico pri Kotorju. Ogenj iz topov utrdbe je večkrat dve francoski križarki tako zadel, da sta morali zapustiti bojišče. Večji obeh križark so bili odbiti dimniki. Manjšo križarko, ki so ji avstrijske krogle poškodovale stroje, sta morali dve manjši križarki odpeljati v Krfski kanal.

NEMCI PRIČELI OBSTRELJEVATI NOTRANJE UTRDBE ANTWERPNA.

Berolin. Wolffov urad poroča iz glavne-ga stana z dne 7. oktobra ob desetih zvečer:

Pri Antwerpnu je fort Brochen v naših rokah. Napad je prekoračil že sektor Nethe in se bliža že notranjemu pasu fortov. Neka angleška brigada in Belgijci so bili med notranjim in zunanjim pasom utrdb nazaj vrženi v Antwerpen. Ujeli smo na prostem polju: štiri težke baterije, 52 poljskih topov, več strojnih pušk, med njimi tudi angleške.

Frankobrod ob Meni, 8. oktobra. (Kor. urad.) »Frankfurter Zeitung« poroča iz Amsterdamu 7. t. m.: Ob pol 8. uri zjutraj so Nemci naznanili, da bodo ob pol 10. uri pričeli obstreljevati mesto Antwerpen. Belgij-ska vlada se je preselila ob pol 12. uri v Ostende. Kralj je ostal v mestu. Številni begunci so vsled naznanitve obstreljevanja došli na nizozemsko mejo.

KJE SO RUSI SEDAJ NA OGRSKEM?

Dunaj, 8. oktobra. Rusi se nahajajo na prelazu Kőrösmező v popolnem umikanju.

JAPONSKE ČETE DOHAJAJO RUSIJI NA POMOČ.

Kodanj, 8. oktobra. »Politiken« poroča iz Dünaburga, da dohajajo tja japonske čete. Skupno pričakujejo 150 tisoč Japoncev.

Thymol-mazilo s sidrom

Pri manjših, odprtih ranah in opeklinah
Škatlja K - 80.

LINIMENT S SIDROM capsici compos.

Nadomestilo za Pain-Expeller s sidrom
Bolečine odpravljajoče mazilo
pri prehlajenju, revmatizmu, protinu itd. itd.
Steklenica K - 80, 140 in 2-.

Železna albuminat tinktura s sidrom

pri pomanjkanju krvi in bledici. Stekl. K 140.

Dobiva se skoro v vseh lekarnah ali naravnost v
Dr. Richterjevi lekarni „Pri zlatem levu“
Praga I, Elizabetina cesta 5.

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Vabilo

na

občni zbor

Posojilnice za Belo in okolico v
Železni Kapli,

ki se vrši

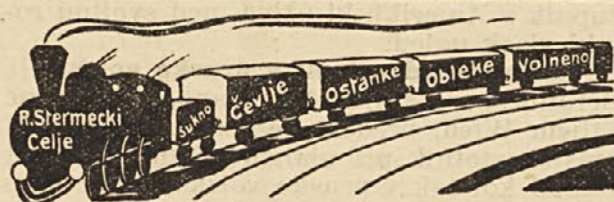
v nedeljo, 18. oktobra 1914, ob 11. uri do-poldne v prostorih belske občinske pisarne.

DNEVNI RED:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Odobrenje računskega zaključka za pre-tečeno leto in razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev računskih pregledovalcev.
6. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

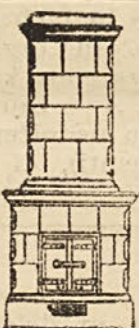
ODBOR.

in razno moderno blago za moške in ženske obleke
razpošilja po najnižjih cenah
Jugoslovanska razpošiljalna

R. STERMECKI v Celju 308, Štajersko.

Pišite po glavni ilustr. cenik čez več tisoč stvari, kateri se
vsakemu pošlje zastonj. Pri naročilih iz Srbije, Bolgarije,
Nemčije in Amerike je treba denar naprej poslati.

J. WIESAUER

lončar v Celovcu

Živinski trg št. 9

priporoča pečl, štedilnike, stenske
obklade, kuhinjske posode.

Točna izvršitev vsakovrstne poprave.

Uzgojišče za deklice (internat)

čč. šolskih sester v „Narodni šoli“
v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem

se priporoča p. n. slovenskim staršem. Sprej-mejo se deklice, ki želijo obiskovati v hiši se nahajajočo štirirazredno ljudsko šolo; potem večja vsaj 16 let stara dekleta, ki dobivajo po-polnega pouka in navodila v vseh za gospo-dinje potrebnih stvareh. — Na svoji 1/4 ure od „Narodne šole“ oddaljeni pristavi sprejmejo čč. šolske sestre tudi nekaj dečkov, ki želijo obiskovati „Narodno šolo“, v vzgojo in oskrbo. Šolsko leto se prične dne 5. novembra 1914. Plačilo 26 kron mesečno.

Oglasila naj se blagovolijo poslati čč. šolskim sestram v Št. Rupertu pri Velikovcu na Koroškem.

Absolutno zajamčeno

pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi na Kranjskem oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinariata pristna bela mašna vina, letnik 1912 po 56 — 60 K, letnik 1913 po 40 — 45 K, postavljeno kolodvor Ajdovščina. Sortirano vino rizling po 60 K, beli burgundec po 70 K, „Zelen“ po 80 K. — V zalogi je tudi tropinsko žganje liter po K 2.30. — Kleti nadzoruje vipavski dekan. — Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in opremi, dobro blago in poceni. Plašči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in stole zelo ceno. **Šmizete** v različnih oblikah od 1 K naprej. — Komplet z ovratnim trakom od K 2.— do K 2.80, kakršen je izdelek. **Bireti** v vsakršni obsežnosti po K 3.80, K 4.—, K 4.80. Rožaste svetilke za večno luč za paten-tovani stenj. Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da boste stalen odjemalec oddelka za paramente, knjigarne in trgovine Jožefovega društva v Celovcu.

Prva južnoštajerska vi-narska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča za-jamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljše kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na sortimentna fina vina v buteljkah.

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinotrčev in naročajte vino pri doma-čem podjetju južnoštajerskih vinogradnikov.

ZASTONJ

dobi vsakdo 2 para močnih ženskih ali moških no-gavic, 3 lepe ženske robce, 1 volneno ruto za na glavo ali moški klobuk, kdor naroči: 4 1/2 m finega volne-nega zimskega blaga za žensko obleko v poljubni barvi — za K 9.50 ali v boljši kakovosti za K 12.50 —

samo v Prvi gorenjski razpošiljalnici IVAN SAUNIK, Kranj št. 162.

Za neugajajoče se vrne denar ali zamenja!

Za neugajajoče se vrne denar ali zamenja!

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavnica K 8.000.000.

Rezervni fondi okroglo K 1.000.000.—.

Denarne vloge na
knjižice se obre-
stujejo po

4 0/0

od dneva vloge
do dneva vzdiga.
Rentni davek
plača banka sama.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in
vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke
proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu,
Sarajevu, Gorici in Celju.

Denarne vloge v tekočem računu obrestujejo se:

po dogovoru od **4 0/0** naprej.